

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: **ICON, a. s.**, IČO: 25067800
sídlem Lublaňská 1319/7, 120 00 Praha 2
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2021, č. j.: 4971/2020-160-SPR/4

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2021, č. j.: 4971/2020-160-SPR/4, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto žalobkynino

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 29. 9. 2020, č. j.: MHMP 1391549/2020/Dvo, kterým byla žalobkyně uznána vinnou z porušení ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Za naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu byla žalobkyni podle ustanovení § 125f odst. 4 a § 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Současně jí byla uložena povinnost uhradit Magistrátu hl. m. Prahy náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „z.o.p.“), a § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Žalobkyně se měla uvedeného přestupku dopustit tím, že jako provozovatelka vozidla nezajistila, aby dne 11. 2. 2019 v 18:09 hodin v Praze 5, ulici Strakonické (v blízkosti sloupu VO č. 515573, směr centrum) při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu; konkrétně byla s vozidlem reg. zn. X. při řízení překročena nejvyšší dovolená rychlost, dosud nezjištěný řidič se neměl v uvedeném místě a čase (v úseku označeném svislou dopravní značkou „č. B 20a Nejvyšší dovolená rychlost“ – v daném případě byla nejvyšší dovolená rychlost v kilometrech za hodinu na značce vyjádřena číslem 50) řídit tímto dopravním značením, když měl jet s motorovým vozidlem tov. zn. X., uvedené reg. zn., rychlostí 72 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 22 km/h; v tomto případě byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 75 km/h, která byla snížena o 3 km/h, a to s ohledem na možnou odchylku měřicího zařízení, u něhož je tolerance ± 3 km/h z naměřené rychlosti vozidla při jeho rychlosti do 100 km/h a ± 3 % z naměřené rychlosti, pokud by byla vyšší než 100 km/h, tj. dosud nezjištěný řidič měl spáchat přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, a to porušením ustanovení § 4 písm. c) téhož zákona.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že žalovaný nepřezkoumal prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu, nebylo vedeno společné řízení, resp. došlo k porušení zásady absorpce, mělo být vedeno společné řízení, neměly být dvě samostatně uložené pokuty a povinnosti náhrady nákladů řízení, nepřekročení horní hranice sankce za nejpřísněji postižitelný přestupek není rozhodné. Obecní policie neuveřejnila zřízení automatického technického systému k měření rychlosti, provedený důkazní prostředek prokazuje zveřejnění až v době po spáchání přestupku. V místě přestupku byla nejvyšší dovolená rychlost 80 km/h, jí navrhované důkazy provedeny nebyly, k řádnému zjištění skutkového stavu nedošlo. Místo přestupku nebylo vymezeno dostatečně, příslušný sloup veřejného osvětlení není dohledatelný. Napadené rozhodnutí učinila neoprávněná úřední osoba, která nemůže jednat za celý odbor. Dále se ohradila proti zveřejňování osobních údajů svých i svého právního zástupce na webových stránkách Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“).
3. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, mělo sice být vedeno společné řízení, ale tato vada nemá vliv na rozhodnutí o věci samé, absorpční zásada byla dodržena, obecní policie je oprávněna k měření rychlosti, což mohla činit i v místě spáchání přestupku, použitý rychloměr byl dostatečně ověřen, měření rychlosti v daném úseku bylo i zveřejněno, v měřeném úseku byla nejvyšší povolená rychlost 50 km/h stanovená dopravní značkou, specifikování místa spáchání přestupku číslem sloupu veřejného osvětlení je dostatečné, napadené rozhodnutí vydala oprávněná úřední osoba, s požadavkem na anonymizaci údajů se ztotožnit nelze. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
5. Žalobkyně se v replice proti vyjádření žalovaného ohradila, neztotožnila se s ním především stran anonymizace osobních údajů, trvala na nařízení jednání před soudem, což odůvodnila chováním žalovaného.

IV. Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně neměla jako provozovatelka vozidla zajistit, aby dne 11. 2. 2019 v 18:09 hodin v Praze 5, ulici Strakonické (v blízkosti sloupu VO č. 515573, směr centrum) při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu; konkrétně měla být s vozidlem reg. zn. X. při řízení překročena nejvyšší dovolená rychlost, dosud nezjištěný řidič se neměl v uvedeném místě a čase (v úseku označeném svislou dopravní značkou „č. B 20a Nejvyšší dovolená rychlost“ – v daném případě byla nejvyšší dovolená rychlost v kilometrech za hodinu na značce vyjádřena číslem 50) řídit tímto dopravním značením, když měl jet s motorovým vozidlem tov. zn. X., uvedené reg. zn., rychlostí 72 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 22 km/h; v tomto případě byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 75 km/h, která byla snížena o 3 km/h, a to s ohledem na možnou odchylku měřicího zařízení, u něhož je tolerance ± 3 km/h z naměřené rychlosti vozidla při jeho rychlosti do 100 km/h a ± 3 % z naměřené rychlosti, pokud by byla vyšší než 100 km/h.
7. Součástí spisového materiálu je též oznámení přestupku ze dne 18. 2. 2019, ověřovací list Českého metrologického institutu č. 8012-OL-70384-18 ze dne 11. 9. 2018, záznam o přestupku s fotodokumentací ze dne 11. 2. 2019 a seznam míst k měření rychlosti strážníky městské policie ze dne 18. 4. 2018.
8. Příkazem ze dne 30. 9. 2019, č. j.: MHMP 1958163/2019/Dvo, byla žalobkyně jako provozovatelka motorového vozidla uznána vinnou z přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu porušením ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona, za což jí byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Proti příkazu podala žalobkyně odpor.
9. Ve věci se konalo dne 20. 8. 2020 ústní jednání, o němž byl vyhotoven protokol, č. j.: MHMP 1280146/2020/Dvo.
10. Dne 20. 8. 2020 se žalobkyně vyjádřila k podkladům, mj. uvedla, že věc měla být sloučena s jinými věcmi do společného řízení, měla být uplatněna zásada absorpce,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

v místě údajného spáchání přestupku nebyla nejvyšší povolená rychlost jen 50 km/h, místo přestupku nebylo určeno dostatečně, příslušný sloup veřejného osvětlení neexistuje a umístění rychloměru nebylo zveřejněno.

11. Prvostupňový orgán vydal ve věci dne 29. 9. 2020 rozhodnutí (č. j.: MHMP 1391549/2020/Dvo), kterým byla žalobkyně jako provozovatelka motorového vozidla uznána vinnou z přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu porušením ustanovení § 10 odst. 3 téhož zákona, za což jí byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení.
12. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně blanketní odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
14. Soud ve věci rozhodl při jednání, neboť prováděl dokazování. Žalobkyně se k jednání nedostavila, žalovaný v průběhu jednání setrval na dosavadních závěrech a navrhl žalobu zamítnout. K dokazování, které bylo na jednání prováděno, se soud blíže vyjádří níže v souvislosti s vypořádáním konkrétních žalobních námitek.
15. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
16. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více.*
17. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Žalovaný se zjevně zabýval zákonností prvostupňového rozhodnutí a ztotožnil se s ním ohledně vypořádání námitek, které žalobkyně uplatnila ve vyjádření k podkladům. Samotné odvolání bylo blanketní a žalobkyně jej nedoplnila ani přes výzvu, nebylo proto vadou, přikročil-li žalovaný k relativně obecnému vyhodnocení zákonnosti prvostupňového rozhodnutí.
18. Samotné nevedení společného řízení nepředstavuje vadu, pro niž by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno. Podstatným se naopak jeví, zda nebyla porušena zásada absorpce, k čemuž v uvedeném případě nedošlo. V souvisejícím řízení vedeném pod sp. zn.: S-MHMP 1517392/2019 byla, jak uvádí žalovaný, uložena pokuta ve výši 5 000 Kč za přestupek provozovatele vozidla, jelikož neznámý řidič se dopustil přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona o silničním provozu, za který je možno uložit pokutu až ve výši 10 000 Kč. Přitom pokuta uložená v souběžném řízení ve výši 5 000 Kč ani s pokutou uloženou v tomto řízení ve výši 2 500 Kč a náhradě nákladů řízení v celkové výši 2 000 Kč (po 1 000 Kč za každé řízení) nepřevyšuje horní hranici sankce za přísnější z obou skutků. K porušení absorpční zásady by došlo pouze tehdy, pokud by součet sankcí přesahoval horní hranici sankce stanovenou za

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

přestupek nejprísneji postižitelný (nyní 10 000 Kč), a to ještě zvýšenou dle ustanovení § 41 odst. 2 z.o.p., v nyní projednávaném případě by tudíž musel součet obou sankcí přesahovat výši 15 000 Kč, aby se dalo hovořit o porušení zásady absorpce, k čemuž nedošlo. Nadto je třeba zdůraznit, že v nyní projednávané věci byla uložena sankce na samotné spodní hranici zákonného rozpětí. Nebylo proto možné přisvědčit žalobní argumentaci.

19. Veřejnost též byla informována o zřízení stálého automatizovaného systému, který byl v projednávaném případě užít. Případné pochybnosti vznesené v žalobě byly rozptýleny na jednání konaném dne 3. 4. 2023, na němž soud provedl důkaz Ročenkami dopravy za roky 2016, 2017 a 2018, které jsou dostupné na internetových stránkách www.tsk-praha.cz, z každé z ročenek vyplývá zřízení automatizovaného systému k měření úsekové rychlosti vozidel v lokalitě Strakonická – směr do centra. K zveřejnění informace o rychloměru se vyjádřil i NSS, který v právní větě k rozsudku ze dne 16. 12. 2019, č. j.: 9 As 280/2019 – 39, vyslovil: „*Povinnost uveřejnění informace o zřízení stálého automatického technického systému k pořizování zvukových, obrazových nebo jiných záznamů z míst veřejně přístupných podle § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, je naplněna i uveřejněním informace v lokálním periodiku dostupném způsobem umožňujícím dálkový přístup.*“ Uvedení rychloměru v Ročence dopravy dostupné na internetu požadavky na zveřejnění nepochybně splňuje. Zřízení rychloměru v době spáchání přestupku tudíž zveřejněno bylo a případné pochybnosti vyjasnil soud vlastním dokazováním.
20. Úprava nejvyšší dovolené rychlosti v místě spáchání přestupku byla 50 km/h, nikoliv 80 km/h, jak tvrdí žalobce. Závěr žalovaného vyplynul ze záznamu o přestupku i z oznámení přestupku, ve věci již pak nebylo nutné provádět další dokazování. Nicméně soud dokazování doplnil na jednání dne 3. 4. 2023, a to fotografiemi z databáze Google mapy dostupné na internetové adrese www.google.com/maps dotvrzující omezení rychlosti v místě spáchání přestupku na 50 km/h (umístění dopravní značky charakterizují souřadnice po zaokrouhlení 49,996° severní šířky a 14,397° východní délky), fotografie byly pořízeny v srpnu 2018 a v dubnu 2019, tj. před i po spáchání přestupku. Námitka proto není důvodná.
21. Dostatečně bylo taktéž vymezeno místo spáchání přestupku. Odkaz na číslo sloupu veřejného osvětlení velmi podrobně stanovuje přesné místo spáchání přestupku, takže o něm nelze mít pochyb a není možné jej zaměnit s jiným skutkem. Sloup veřejného osvětlení číslo 515573 existuje a lze jej též vyhledat na internetu. Na jednání dne 3. 4. 2023 soud provedl důkaz mapou sloupů veřejného osvětlení a podrobnějšími údaji k sloupu veřejného osvětlení číslo 515573, obé je dostupné na internetové adrese <https://zjisti.si/zarizeni>. Jelikož je umístění čísla sloupu údaj dostatečným způsobem identifikující a nadto lze jeho umístění snadno dohledat na internetu, nelze přisvědčit žalobním tvrzením o nedostatečném vymezení místa přestupku.
22. Soud rovněž nemá pochyby, že ve věci za žalovaného rozhodovala oprávněná úřední osoba. Žalobkyně nezpochybňovala, že paní Mgr. Z. K. byla jako oprávněná úřední osoba žalovaným určena. Dle názoru soudu je žalovaným celé Ministerstvo dopravy (nikoliv jen konkrétní odbor) a je v jeho kompetenci, kterou osobu určí jako oprávněnou, paní Mgr. Z. K. je zaměstnankyní žalovaného, což je podstatné, a nikoliv její pracovní zařazení do konkrétního oddělení. Žalobkyně nikterak nezpochybnila splnění osobních předpokladů oprávněné úřední osoby k rozhodování o přestupcích, Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

pouze argumentovala jejím pracovním zařazením ve strukturách žalovaného, což soud neseznal důvodným.

23. Návrh žalobkyně na naprostou anonymizaci rozhodnutí pak soud nepovažuje za žalobní námitku, neboť daný návrh se nijak netýká napadeného rozhodnutí či řízení, které jeho vydání předcházelo, a tedy ani předmětu tohoto řízení. Soud má za to, že tento návrh, resp. nesouhlas je určen NSS a soud se k němu proto nebude vyjadřovat.
24. Soud při zjišťování skutkového stavu vyšel ze správního spisu a vlastního dokazování provedeného na jednání dne 3. 4. 2023, z uvedeného zjistil vše potřebné, zkoumání jiných okolností pak nebylo ve věci nutné, důkazní návrhy žalobkyně už proto soud pro nadbytečnost neprováděl.
25. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
26. O nákladech řízení soud rozhodl dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. dubna 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.